

Republica Moldova
Curtea de Apel Chișinău

DECIZIE

14 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al

Curtii de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Domnica Manole

Judecătorii

Ștefan Niță și Angela Bostan

A judecat în ordinea art. 426 CPC al RM fără citarea părților, recursul declarat de SRL „Vladmar” împotriva încheierii Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 13.04.2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ex - Transbug” către SRL „Vladmar” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a penalității.

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei și argumentelor recursului, Colegiul

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei.

La 30 aprilie SRL „Ex - Transbug” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SC „Vladmar” SRL privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și penalității.

În motivarea acțiunii „Ex-Transbug” a indicat că, în temeiul contractului – comandă nr 01/2 din 17 februarie 2015, încheiat cu SC „Vladmar” SRL, facturii fiscale WA nr. 0061046 din 18 februarie 2015, CMR seria MD nr 0102517 din 18 februarie 2015, actului de prestare a serviciilor din 18 februarie 2015, potrivit căruia acesta a prestat pîrîtului servicii de transport pe ruta internațională „Republica Moldova (Chișinău) -Republica România (București) în sumă totală de 88865,69 lei (370 EURO), pe care pîrîtul s-a obligat să le achite în termen de 10 zile calendaristice din momentul descărcării mărfii, sumă devenită scadentă la 28 februarie 2015.

Menționează „Ex - Transbug” că, conform prevederilor contractuale pentru neachitarea în termen a costului serviciilor de transport, SC „Vladmar” SRL s-a obligat să achite o penalitate în mărime de 0,5 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere. Mai indică „Ex - Transbug” că, în temeiul contractului-comandă nr. 02/3 din 02 martie 2015, încheiat cu SC „Vladmar” SRL, facturii fiscale WA nr. 0840701 din 04 martie 2015, CMR seria MD nr. 0102518 din 03 martie 2015, actului de prestare a serviciilor din 04 martie 2015, a prestat pîrîtului servicii de transport pe ruta internațională „Republica România (București) -Republica Moldova (Chișinău)” în sumă totală de 8278,52 lei (400 EURO), pe care ultimul s-a obligat să le achite în termen de 10 zile calendaristice din momentul descărcării mărfii, sumă devenită scadentă la 14 martie 2015. De asemenea a indicat „Ex – Transbug” că, la expirarea ambelor termene de achitare, de către SC „Vladmar” SRL nu a fost achitată nici una din sumele datorate.

Consideră SRL „Ex – Transbug” că, în legătură cu neachitarea acestor sume, este îndreptățită să solicite încasarea din contul SC „Vladmar” SRL și dobânzi de întârziere, iar pentru primul contract și penalități pentru întârziere.

Urmare a celor invocate, a solicitat reclamantul încasarea din contul SC „Valmar” SRL în beneficiul SRL „Ex – Transbug” a datoriei în mărime de 17 164 lei, a sumei dobânzii de întârziere în mărime de 3443,45 lei - dintre care 1819,62 pentru perioada 28 februarie 2015 – 21 decembrie 2015 și suma de 1623,83 lei pentru perioada de 14 martie 2015 calculată proporțional perioadei de 14 martie 2015 – 21 decembrie 2015. De asemenea a solicitat reclamantul și încasarea din contul pîrîtului în beneficiul său a penalității în mărime de 7997,12 lei, și a cheltuielilor legate de judecarea pricinii în sumă de 880 lei - cu titlu de taxa de stat și 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin cererea din 21 decembrie 2015 SRL „Ex- Transbug” a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești ale SC „Vladmar” SRL în mărime de 33484,78 lei, c/d 2224732001881, în BC „Moldindconbank” SA, filiala Telecomtrans Chișinău, codul băncii MOLDMD2X332, c/f 1004606001781, cerere care a fost admisă prin încheierea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 22 decembrie 2015.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei SRL „Ex – Transbug”, avocatul-stagiar Andrei Buză, a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile

avocatul Turchin Anatol a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile a părâtei SC „Vladmar” SRL, reieșind din cuantumul pretențiilor calculate până la moment, cât și a cheltuielilor de judecată, în mărime de 37024 lei, motivând că pe contul de decontări sus indicat al pîrîtului au fost aplicate și alte măsuri de sechestru de către alți creditori ai acesteia din urmă, însă careva sume de bani n-au fost identificate, prin ce măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 22 decembrie 2015 a fost imposibil de executat.

Soluția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 s-a dispus admiterea cererii de asigurare a acțiunii. Instanța a dispus aplicarea sechestrului pînă la examinarea în fond a pricinii civile la cererea de chemare în judecată a SRL „Ex – Transbug” împotriva SC „Vladmar” SRL privind încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere și a penalității pe bunurile mobile și imobile ale SC „Vladmar” SRL în mărime de 37024 lei.

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de fond, la 28 aprilie 2016, avocatul Turchin Anatol în interesele SRL „Vladmar” SC a înaintat recurs asupra acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 și pronunțarea unei decizii noi, prin care, soluționând chestiunea în fond, să se dispună respingerea cererii depusă de reclamant privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretensele încălcări.

În susținerea poziției sale, recurentul a menționat că încheierea adoptată de instanța de fond la 13 aprilie 2016 cu privire la aplicarea măsurilor asigurătorii este de fapt nefondată, ilegală și posibil a fi casată.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii intimatul a prezentat un comunicat al executorului judecătoresc Dinu Lanciu, prin care acesta menționează că fiind constatat faptul că la contul recurentului deschis în BC „Moldincombanc” SA, fil. Telecomtrans disponibil sunt 54533,71 lei, totodată, asupra mijloacelor financiare din acest cont, mai sunt aplicate 4 sechestre de către alți executori judecătorești în sumă de 54532,62 lei, în afara celor în sumă de 22 484,78 lei sechestrate la cererea SRL „Ex – Transbug”.

În acest sens, consideră recurentul că suma pretinsă de intimat în cererea de chemare în judecată deja este sechestrată de către executorul judecătoresc, și prin urmare, acțiunea deja este asigurată.

Menționează recurentul că, prin certificatul eliberat de către BC „Moldoncombanc” SA din 26.04.2016 – au fost detaliate toate măsurile de sechestru aplicate pe conturile bancare ale recurentului, printre care a fost indicat și sechestrul aplicat pentru asigurarea acțiunii intimatului- de executorul judecătoresc Lanciu Dinu.

Consideră că existența atît a mijloacelor financiare la contul recurentului cît și sechestrul aplicat pe aceste sume - confirmă faptul asigurării acțiunii în cauză.

În acest sens, notează recurentul și faptul că aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile mobile și imobile ale întreprinderii poate plasa recurentul într-o situație de blocare a activității, care ulterior v-a crea un blocaj financiar a acestuia.

Mai susține acesta că reclamantul, invocînd cerința cu privire la aplicarea măsurilor asigurătorii asupra bunurilor mobile și imobile ale pîrîtului, nu a argumentat și justificat existența indicilor ce ar motiva că neaplicarea măsurii asigurătorii respective ar face imposibilă executarea hotărîrii în speță.

Argumentele intimaților vis-a-vis de pretensele încălcări.

Intimatul – SRL „Ex- Transbug” - fiind înștiințat legal despre data și ora judecării, dar și referitor la obligativitatea prezentării în adresa instanței a referinței, nu a reacționat și nu a depus referință la cererea de recurs înaintată de SRL „Vladmar”, astfel, instanța de recurs concluzionează a judeca recursul declarat - în baza materialelor anexate la dosar.

Verificarea termenului de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul Civil a constatat cu certitudine faptul că încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 prin care s-a dispus admiterea cererii de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, a fost adusă la cunoștință reprezentantului recurentului la data de 13.04.2016, conform informației de pe versoul părții dispozitive a hotărîrii (f.d.119 verso). În acest sens, reprezentantul pîrîtului – avocatul Turchin Anatol a înregistrat cerere de recurs în cadrul secției evidență și documentare procesuală a judecătoriei Botanica la 28 aprilie 2016 (f.d. 121-123)

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Civil consideră că, recursul declarat de Turchin Anatol în interesele SRL „Vladmar” a fost depus în interiorul termenului legal or, la materialele cauzei este anexată dovada înregistrării recursului la 28 aprilie 2016(f.d. 121-123), avocatul –Anatol Turchin recepționînd contra semnătură încheierea în cauză la 13 aprilie 2016 – conform înscrisurilor specificate pe verso – ul f.d. 11.

Aprecierea instanței de recurs a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil situației litigioase:

Analizînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în raport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins din

raport cu privire la aplicarea raportului juridic analizat, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile alin. (3) art. 426 CPC al RM, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) CPC al RM, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 428 CPC al RM, decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

Astfel, instanța de recurs, ca urmare a materialelor cauzei cu certitudine a constatat și faptul că potrivit încheierii din 22 decembrie 2015 – instanța de fond, la cererea reclamantului a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sub forma instituirii sechestrului asupra mijloacelor financiare aflate în contul pîrîtului în mărime de 33 484, 78 lei.

Ulterior, pe parcursul dezbaterilor judiciare, partea reclamantă, prin cererea din 05.02.2016 și-a majorat cuantumul pretențiilor formulate, solicitînd astfel încasarea suplimentară a dobînzii de întîrziere în sumă de 714,62 lei și 665,82 lei pentru perioada 10.11.2015- 22.02.2016.

Urmare a analizei cumulare a spectrului factologic al cazului, ce rezultă din materialele cauzei, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ cu certitudine a stabilit faptul că, la 30.04.2016 – SRL „Ex – Transbug” a sesizat instanța de judecată în scopul revindecării pretinselor datorii, dobînzii de întîrziere și penalități din contul SC „Vladmar” SRL.

În scopul asigurării acțiunii, la 13 aprilie 2016 – reprezentantul reclamantului a solicitat instanței instituirea măsurilor asiguratorii sub forma sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale pîrîtului.

Prin încheierea instanței de fond din 13.04.2016 – a fost admisă integral cererea reclamantului – instanța de fond dispunînd aplicarea sechestrului pe bunurile imobile și mobile ale pîrîtului în limita valorii acțiunii - și anume în limita sumei de 37 024 lei.

În argumentarea poziției sale, la adoptarea încheierii recurate, instanța de fond invocînd prevederile normelor art. 174-175 al Codului de procedură – a menționat că - reieșind din obiectul acțiunii, dar și avînd în vedere faptul că ne luarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărîri judecătorești, în scopul evitării unor pagube iminente instanța de fond a concluzionat necesitatea aplicării sechestrului asupra bunurilor imobile și mobile ale pîrîtului SRL „Vladmar” SC, în limita valorii acțiunii.

Potrivit prevederilor statuate la art. 174 Cod de procedură civilă: „La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța poate lua măsuri de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești”.

Conform art. 175 Cod de procedură civilă: „În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane”;

În conformitate cu Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 32 din 24.10.2003 „Cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurare acțiunii la judecarea cauzelor civile: pct. 32 este menționat faptul că ”Ținînd cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sînt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinînd cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pîrîtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărîri judiciare”

Pct. 1, alin. (3) și (4) al aceleiași hotărîri, statuează faptul că „Asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărîri judecătorești definitive”. Aceste măsuri au următoarele caracteristici: -sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid și într-o procedură simplificată); - au un caracter temporar; - au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; - urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii”.

Colegiul Civil relevă că, instanța de fond la adoptarea încheierii din 13 aprilie 2016, corect a constatat necesitatea admiterii cererii de asigurare a acțiunii.

Întru argumentarea poziției sale, instanța de fond corect a delimitat scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, tratînd-o ca fiind necesară întru evitarea imposibilității executării unei eventuale hotărîri judecătorești, precum și în scopul conservării bunului imobil ce constituie obiect al litigiului și care au fost justificate de reclamantă la depunerea cererii.

Prin urmare, la adoptarea încheierii, instanța de fond a dat o apreciere justă circumstanțelor speței raportate la normele de drept specificate supra.

În acest sens, Colegiul relevă că nu pot fi reținute argumentele reprezentantului recurentului, în vederea faptului că la contul bancar al acestuia au fost înregistrate pe lîngă celelalte acțiuni de sechestru aplicate de alți executori judecătorești, inclusiv și măsura asiguratorie aplicată de instanța de fond la 22 decembrie 2015 – instituită de executorul judecătoresc Lanciu Dinu, și prin urmare o altă măsură de asigurare nu se necesită în speță. Or, în acest sens, instanța de fond a concluzionat existența riscului de imposibilitate a executării unei eventuale hotărîri judecătorești în speță, și ca urmare a multiplelor datorii deținute de pîrîtul/recurent față de terți.

Mai mult, în condițiile în care asupra mijloacelor financiare din conturile bancare ale pîrîtului au fost instituite 9 măsuri de sechestru, aplicate de mai mulți executori judecătorești, fapt ce denotă existența mai multor litigii cu obligații pecuniare neexecutate de către pîrîtul SRL „Vladmar” SC, circumstanțe în care o atare măsură asiguratorie era de fapt necesar și rațional a fi aplicată. De menționat este și faptul că, suma debitorială a măsurilor asiguratorii aplicate în cumul - depășește substanțial fondurile aflate în contul bancar a pîrîtului, fapt ce impune o dată în plus justificarea concluziei instanței de fond.

Totodată, Colegiul atestă că instanța de fond, prin admiterea cererii de asigurare a acțiunii vine să stabilească un echilibru egal între părți, dar și echilibrul reclamantului în raport cu alți preținși creditori.

Mai mult, statuând asupra necesității admiterii cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța de fond corect a reiterat asupra faptului că aceste măsuri constituie o modalitate efectivă în vederea protejării drepturilor tuturor participanților la proces, care după natura sa, contribuie la conservarea situației existente între părți în litigiu până la pronunțarea actului judecătoresc definitiv.

Or, aplicarea acestora trebuie să excludă orice dificultăți ce ar putea face imposibilă executarea de mai departe a unei eventuale hotărâri judecătorești. În context, evident este faptul că legiuitorul, recurgând la astfel de reglementări, asigură evitarea creării unor impedimente intenționate și vădite de rea-credință la executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Pe cale de consecință, Colegiul a constatat că argumentele recurentului reflectate în conținutul cererii de recurs – sunt declarative, având la bază o interpretare subiectiv-eronată a prevederilor normelor materiale.

În aceeași ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind ambigue și alegațiile recurentului ce țin de blocarea activității sale, care ulterior ar putea crea un blocaj financiar a acestuia ca urmare a instituirii măsurilor asiguratorii. Și aceasta deoarece, argumentele recurentului în acest sens nu sunt bazate pe obiectivitate juridică, ci pe aprecierea unilaterală, sub aspectul propriilor interese economico-financiare a situației litigioase.

Mai mult, recurenta exprimîndu-și dezacordul său față de încheierea contestată, nu a prezentat instanței de recurs alte argumente care ar răsturna suficient de eficient concluziile instanței de fond, or, circumstanțele elucidate supra, raportate la normele codului de procedură – au fost identificate de instanța de fond la adoptarea unei încheieri legale și întemeiate.

În acest sens, Completul reamintește că, prin prisma jurisprudenței CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenției nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsită de șanse de succes. (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995)”

Astfel, raportând circumstanțele de fapt ale pricinii la prevederile legale enunțate mai sus, și ținînd cont de faptul că încheierea instanței de fond este una legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent au fost statuate de Colegiu ca fiind lipsite de suport juridic și factologic, Colegiul Civil concluzionează despre faptul că recursul declarat de avocatul Turchin Anatol în interesele SC „Vladmar” SRL este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, menținînd integral încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13.04.2016.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și art. 426 CPC RM, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Recursul declarat de avocatul Turchin Anatol în interesele SC „Vladmar” SRL - **se respinge.**

Se menține integral Încheierea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Ex - Transbug” către SRL „Vladmar” cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întârziere și a penalității.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Domnica Manole

Judecătorii

Ștefan Niță

Angela

Bostan

